

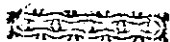

A' ROMAI TSASZARIES AP. KIRALYI FELSEG.
NEK KEGYELMES ENGEDELMEVEL.

Indult BÉTSBÖL Pénteken 11. Mártiusban 1791.

B É T S:

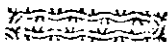
Oda van a' Fársáng! — oh arany órák, és gyémántos gyűrűk!! — börteljetek a' *Normális Oskoldban*, (a' F. Tsászári Zállogló-ház) míg a' ti erejek felett vig Fársángló Uraitak egy böjti penitentiát tartván innen ki-váltanak: Ők pedig készek addig (hogy a' böjti gálában semmi tsorbaság ne essék) a' kettős óra lántzra 2 veres-hagymát kötni, és a' *Szent István* tornyabéli óra szolgálatjával élni. Oda van hát a' Fársáng! az a' vig Fársáng, melyhez hasonlóról nem emlékeznek a' Bétsiek — 10 — 11 — 12 ezer forintokra is ráment nemelykor a' *Redutbéli Cassa*. — Míg azért egy *Hamvas-szeredui Ujságot* írának, látsuk hogy mentél a' Fársáng? — A' Fársángnak utolsó napja most

is Kedd volt, mint máskor, még pedig *Húshagyó Kedd*, a' mikor némely emberek annyit esznek és isznak, hogy az egész böjten betegek — a' mikor a' Kereszténységnek nagyobb része ugy el hadja a' húst, hogy alig várja más nap a' 12 órát, hogy megint húst ehessék. — Ilyen Húshagyó-kedd vala a' múlt Kedd. Dél-előtt a' F. Nápolyi Király mulattságára egy Rókák, nyulak és vad süldök tántza tartaték a' múlt Kedden a' Práterben, hol ezek vadász-hálóok közé egy keskeny tsinált utzákba vétetvén, a' 2 felől meg húzott hálókon fel-hányatnak vala a' levegőbe mind addig, míg ezen Farsáng utolsó napján ki-tántzolának a' Világból. Jelen vala itten a' F. Nápolyi Király a' fő Hertzegekkel, Hertzegnékkel, és Bétsnek nevezetesebb részével lo háton. — Más nap *Hamvas-fszereda* vala; még pedig senkinek sem hamvasabb, mint a' már 38 szor szereztesen utazott Levegőbéli utazó *Blánchárdnak*. Ez az egész Európában útozásáról nevezetes Férfi már régtől fogva egy 5200 rőf vékony tafotából készit vala egy levegővel telendő gollóbist, ennek szájára egy bállya módjára épült alkatvánt, hogy ő azzal Feleségestől edgyütt meg indulván a' mély levegőben, egy 2 óra alatt Pofonyba mennyen ebédre, és hogy a' Bétsieknek ollyant mutassan, a' mit még soha sem láttak. — Ennek hire már rég ki-létvén trombitálva, fel-ládzad a' Bétsi nép, ki meg nézésére — az elsőbkek 2 arannyal, a' másod reud béliek egy arannyal, az utolsók pedig 30 krokkal váltván magoknak tzédulát ennek meg nézésére. Bögyül a' véghetetlen sokoság a' Práterbe; már dél-elötti 10 órakor tolyong vala a' nép a' *Blánchárd* repülő eszköze körül, noha 1 és 2 óra között akar vala indulni. — Tsak várjuk nagy olajtátsal mit szül azon véghetetlen nagy tafota gollyóbis — a' hát egeret. Midőn már a' F. két Udvar, tsak nem egész Béts a' ki fészült gollyóbisra függesztené szemeit, nagy ropogással szakada széllyel; de mig a' hojogban valami kis vivő matéria tart vala, sok emberek-is alig tarthaták a' Bástyát, hogy el nem repüle.

repüle. Ezen szerentsétlenségén *Blánchárdnak*, a' Bétsi népnek lepreje fel-indulván, az el-fzakadott tafota golyóbist széllyel szaggatá, és annak nagyobb részét el-prédálá — *Blánchárd* ithon ebédelt, nem Pofonyban, *Hamvas-Szeredán*; a' tzedulákat vizsza adták azoknak, kik vizsza venni kívánták. *Blánchárdat* és Feleségét tsak nem fél hóltan vivék bé némely Gavallérok a' Városba. Még *Blánchárd* ilyen szerentsétlen sóha sem vala; kézfül betsületét helyre hozni, meg-láttjuk mire mégyen második próbája.

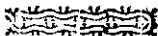
Tegnap előtt, u. m. Húshagyó-kedden érkezék egy Belgiumi *Kurír*, ki azt a' hirt hozá, hogy a' Belgák a' magok Papjaikkal, kik által a' zenebonára öztönöztettek, sok helylyeken irgalmatlanul bánnak. — Tegnap reggel indula a' mi F. Palatinusunk le Pofonyba, hogy Pénteken u. m. ma utolsó Ország-gyűlése tartattásék, és onnan fel-jöven, 14 dikben indulhassan Felséges Attyával, a' Nápolyi Királynéval, *Ferdinánd* fő Hertzeggel és Hitelsével Florentzia felé. — A' F. Nápolyi Király már előre ment, mivel *Kárinthiában* vadászatok léfznek. — A' leg-régibb N. Magyar Királyi Test-örző Hadnagy *Sott* Ur 400 forint elztendei fizetéssel és Kapitányi Ranggal nyugodalomra tétetett. — Itt némellyek azt sugdofsák egymás fülébe, hogy a' mi békéségünk meg-vólna, de még tsak Májusban fognák meg hallani a' békéség' Punktumait — ad-dig Belgrádnak kö-falai le-rontatnak, és minden elfoglalt jofszágait a' Portának vizsza fognók adni — mely elöttünk szomorú hir vólna, ha igaz találna lenni. — A' Pofonyi Ujjság Levelekből tsak ezeket irhatjuk: „Az 5 dikben tartott Ország-gyűlésben, a' 67 tzikhelyekre lett feleletén kívül ö Felsé-gének az ellen is egy Representátzio tétetett, hogy az Erdélyi Kantzellaria el-ne vállasztásék a Magyar országitól, és az Illlyriai Kantzellaria fel-ne állittásék. Ezen Representátzioval fel-jötte nek vala Bétsbe a' Gyűlés után: a' Palatinus, Primás, Ország-Birája, és a' Király Képe (Personális) már vizsza-is-tértének.

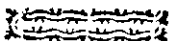
Külső és belső elegyes Tudósítások.

Temesvárról iratik, hogy Belgrád Várahoz 1200 nap-szamosok rendeltettenek légyen, a' kik-is vallyon a' le-romladozott épületek fel-rakására-é, vagy pedig a' még kézen lévőeknek-is el-remlására küldettek légyen bizonytalan. A' bizonyos, hogy ezen Országban, mind az emberek, mind a' lovak számára az eleséget mind ez ideig nagy bővességgel veszik. — Roma 16. Febr. Ő Szentsége a' Romai Catholica Anyaszentegyháznak ily mostoha környül-állásásai között, mint annak Feje és Atya fáradhatatlan írásaival, egy felől, más felől példás kegyeliséggel mindeneket el-követ, valamelyeket azoknak orvoslására szükségesnek és idvésségesnek itél, a' honnan, ugy beszélik, hogy ő Szentsége még éjtszaka mégyen mezt-láb a' Szt. Péter Templomában, a' hol buzgó könyörgésekben foglalatoskodik. 15-dik Decembertől fogva nem vólt nappal a' Szent Péter Templomában, a' holott külömben minden nap meg-jelent. Ezen hón. 10-dik napján a' Márs mezejére *Campo Marzio* vitette magát, a' hol a' Sz. *Scolastica* tiszteletére rendeltetett Innepi szokott Cérímonia mént véghez. — *Zakariás* ab-básznak azon minden Tudósoktól oly nagy kívánsággal várt Munkája, *de claris Detraكتورibus*, most jött világosságra. A' Vaticanumban a' Sz. Péter képe előtt egy igen szép ezüsti Lámpás függesztetett-fel, a' mely-is mind nehézségére, mind rend-kívül való szépségére nézve tsudáلكözást érdemel. Ki ajándékozta légyen ezen Lámpást, nem tudatik, s azon-kívül ezen esmeretlen még két fundátziot akar szerezni, melynek kötelelsége abban fog állani, hogy ezen drága leendő tüzi világot el-aludni soha meg ne engedjék.

A' Német Udvari Ujságból ezeket írhatjuk: „A' Palatinus ő K. Hertzegsége ezen hón. 5-dik napján Posonból ide fel-jöven ezen Hónak 9-dikén dél-előt ugyan Posonba visszta ment. — Az ő Felségétől ugyan fel-állított Erdélyi Udvari Kanzellária ezen Hónak 5-dikén tartotta első tulajdon Ulését.

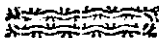

A' melynek kezdetét a' mennyivel nevezetesebb volt, annyival is inkább kívántuk érdemes Olvasóinkal közleni, ugyan is a' meg-nevezett napon a' Fő Ts. K. Udvari Mester ő Hertzegsége egy pompás hirtőba, a' Kantzellária szállására menvén, ottan az Udvari Kantzelláriust Gr. *Teleky* Ur ő Exját az egybe gyűlt Kantzellária Rendeinek ajánlotta, melyre az Udvari Kantzellarius Ur ő Exja, a' maga háládatosságát, 's ő Felsége szolgálatjára való készségét egy fontos beszédjében tett válfazával fejezte ki, ez után az egész egybe-gyűlt Státusok is; a' Nemzet képeben szollott az első Udvari Tanátsos *Rosenfeld* Ur; e' meg lévén ő Hertzegsége az Udvari Kantzellarius Ur ő Exjától, és az említett Rendektől hirtőjáig ki-kisértetve elment, és azonnal a' H. *Lobkovitz* Palotájába vitetett, a' hol az Illyriai Nemzet Udvari Kantzelláriájának mind addig szokott Ülései vagynak, valameddig magának, tulajdon állandó szállása lészén: jelen voltak ez alkalmatossággal az Udvari Fő Kantzellarius, az Udvari Tanátsosokkal, a' Kantzelláriának jövendőbéli Tisztyeivel, Metropolitával, Archimandritával, Generálisokkal, némely Püspökökkel és Stábális Tisztekkel edgyütt. Ezen egybe-gyűlt Rendei fényes gyülekezetében Hertzeg *Stáhremberg*, mondott egy Beszédet, a' mellyel a' Királyi Felségnek a' Nemzethez való hajlandóságát éreztette, mellyet ő Felsége egyfelől a' Kantzelláriának azon lábra való állítása által, mint volt *M. Theresia* idejében ki nyilatkoztatott, más felől Gr. *Balassa* Ur ő Exjának ezen Kantzellária fő elől ülőségre való lett válfazása által meg-mutatott. Képzeld dolog minémü háládatossággal elegyített örömet gerjesztett ezen Beszéd a' jelenvalóknak szivekben. Mellyek után a' fő Kantzellarius ő Exc. ja maga részéről, elő adta, mely érzékeny légyen ő Exja a' Felségnek ezen oránta ki-nyilatkoztatott kegyelme eránt, a' Nemzet részéről pedig azt adta elő, hogy a' Nemzet semmit is inkább nem fog szemei előtt tartani, mint Királyához tartozó köteles hűségében állhatatosan

toson meg-maradni, és illy kegyelmét ő Felségének háladatos emlékezettel tisztelni; az alkalmatosság szerint elő hozta azt is, hogy valami-képpen I.ő Leopold a' múlt Századnak a' végén az Illyriai Nemzet Privilegiumit meg-erősítette, ugy II-dik Leopold ezen kegyelmével azt tselekedte, hogy a' Nemzet ezen Kegyelemmel a' maga erejében élhelson, más felől ez által a' Nemzet jövődöbéli Ditsölsögenek fundamentomát meg-vetette. — Ezen egész pompa a' Temesvári Püspök Urtól egy halál adással tellyes, 's a' Nemzet képében el-mondott Beszéddel rekesztetek bé.

Berlin. Azok az ajándékok, mellyeket a' Török Követ a' Pruzszus Királynak hozott állanak 1) egy rend-kivül való nagy kövü és igen szép briliantos gyűrüből, melynek aranyból készült tokján egy igen nagy és 158 approbb briliántok vagynak; 2) egy Paraditsom Madár tolból készült bokkrétából, melly briliántokkal meg-rakott arany szálak között áll, és a' mellyen igen sok drága kövek találhatnak, ugy, hogy az approbb és nagyobb briliántoknak száma mint egy 532 darabokra mégyen. *Mustafa* Tsászár, ki II-dik *Fridriket* annyira betsülte, hogy egy alkalmatossággal azt mondotta vala felőlle, hogy néki Lelket tsudálnunk, és erejét fél-nünk kell, még maga szánta vala ezen ajándékokat ezen nagy Királynak: de mivel mind a' het-tő az ajándékozás előtt meg-hólt, ennek fia III-dik *Szelim* kötelelségének esmerte ezen gyűrüt, mellyet maga is ujjában viselt, a' *Fridrik* után következett Pruzszus Királynak ajándékozni. Ezen ajándékért a' Király is olyan Porcellán edényeket ajándékozott a' Török Tsászárnak, mellyekkel a' Királyi asztal Gála napokon ékeskedik vala. A' Követ egy sok musikáló eszközökkel el-készült órát nyert, és egy más asztali órát, a' több fő Méltóságok is, kiknek ajándékot vitt, gazdagon meg-ajándékozták mind a' Követet, mind ennek vele lévő embereit.

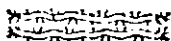

*Ns. Honth Vármegyéből, Ns. Neográd Vármegyének
írott következő Levelet, Köz-ki-hirdetés végett,
ajánlom az Urnak barátságosan:*

„ Tettes Ns. Státusok! különös örömmel vet-
tük Nagyságtok' Kegyelmetek' Böjtelő Havának 4-
dik napján tartatott Köz-gyűlésből az iránt való Tu-
dósításokat, hogy a' magok Jegyző-Könyveiket,
édes Magyar Anyai Nyelvünken folytatni kezdet-
ték, és az Tisztviselőiknek-is meg-hagyni méltóz-
tattak, hogy az bé adandó Munkáikat, azon Hazai
és nem más Nyelvünken tegyék-fel. — Valamint
pedig ezen Nagyságtok Kegyelmetek lépését ma-
gasztaljuk és díszítjük: úgy mi-is viszontag atyafi-
ságos barátsággal jelentyük, hogy a' mi Jegyző-
Könyveink, Tisztviselőink' Tudósítási, más N. Vár-
megyékkel és Királyi Városokkal — sőt még az
Méltóságos Királyi Magyar Helytartó Tanátsal va-
ló Levelezésünk-is — még az el-múlt esztendőbeli
Szent *András* Havának első napján, ezen dísző A-
nyai Nyelvünken iratni el-kezdettének. — Többi-
re barátságos tisztelettel maradunk. Költ. Keme-
tzen 1791. Eszt. Böjt elő Havának 22-dik napján
tartatott Köz-gyűlésünkből — Nagyságtok' Kegyel-
metek' engedelines Attyafi szolgái Ns. Honth Vár-
megye Rendei.

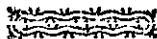
E'képpen leveleznek már most némely bőltsebb
T. N. Vármegyék egymással; született Anyai Nyel-
vünken vizik jegyző Könyveiket; mely ohajtva várt
szokás ha közönségesen fel-álhatna, és az Oskolák-
ban Magyarúl kezdenének, ha tsak némely Tudu-
mányokat-is tanittani, 20 esztendő múlva el-fogná-
nak a' mi Maradékink mostani bárdalatlan nyel-
vünken bámólni; noha már-is 8 esztendőktől fogva
alkalmasint fel-támadt porából.

*Kassa 24 dik Febr. — „ Egy Lengyel-országi
'Sidó egy olyan asztali órát hozott ide Kassára,
melyben Hárfá, Klávir, Hegedü, Sip, Dob és majd
minden más nevezetesebb műlikák fel-találhatnak,
és minden óra-ütésre úgy hangzanak, hogy|a' kö-
zél.*

zél-lévők, kik az órát nem látják, és tudják, azt gondolják, hogy egy egész Muzikás Banda muzikál, és lehet mellette mint akár mely *Korus* mellett táncolni. 42 notákat tud verni, mellyek között Kontra-tánczok, Kozák, Minuet, Magyar 's majd minden-féle tánczok találhatnak. Már 1000 forintot kérték az órát, de sokkal drágább. Ezen 'Sido maga ennek Mestere, és más-is nagyon nálla munkában. — — Itten hamar hetek el-forgása után a' Téli Tavaszi időre változott. — A' szükség nagy mindenütt. — Azt írják Borsod Vármegyéből, hogy itt sok helyeken rendkívül böv a' bor, és szük a' kenyér 's egyéb élésre való dolgok. — Itt az Egri járásban, némely Faluk ló-hússal élnek kenyér nélkül, a' marhák éhen mind el-döglenek — a' nevezetesebb Helységekben már 100, 200 's 300 marhák-is döglöttek-meg. Az útasok meg-akadnak minden órán, mert csak Kövesden-is, a' hol ez elött hét három száz szekeret egy nap alatt, ha megszorítottak, ki lehetett állítani, már most effective a' Forspontot sem bírja, 's nintsen-is marhája.

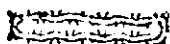
Miskóltzon Tehén-húst a' Mézárházakba hujába keres az ember, hanem a' kinek tettik szabad vágni, úgy hajházszák házról házra, a' ki enni akar, hogy ki-ütötte-le ma Tehenét, fontyát 5. 6. kron mérik, a' Limitatio szerint a' fontya 8- $\frac{1}{2}$, de még 9 krais föl-mégyen. — Itten Miskóltzon a' Tavalji volt Sintaxeos Professor, volt Dominicanus, a' múlt hetekben innét el-eblábólt, Discipulusait el-hatta, 's mind eddig nem tudatik, mely Ország szélén jár.

Somogy Vármegyében Eötvösben. — „Mint-hogy a' jó neveltetést egyiknek a' leg-betsesbb va-gyonok közzül, mellyek az édes Szülöktől magok örökösire szállanak, esmérte lenni, N. *Arvaj The-rezia*, néhai N. és V. Vizeki *Tallán* Farkas Urnak Özvegye, ezt egyetlen egy Fiának meg-adni ditsé-retes példával iparkodván, látta már Anyai gondos-kodásának kellemes gyümölsét; mert e' folyó Bőjt más Havának első napján, ugyan azon N. Vizeki *Tallán* György életének 10-dik esztendejében lévő Urfiatska, a' Keresztény Tudománynak, a' Bibliái Történeteknek, és több nemü nemü tanulások nemeiben, a' Magyar, Déák, és Német nyelv eleiben, 's a-zoknak ékes irásában, a' számvetésnek mind az 5 részeiben olly kellemeteliséggel, készséggel, és bá-torsággal tette első probáját, hogy mind édes Annyának öröm könyveket, mind Uri számos Hal-gatóinak tellyes meg-elégedettséget, és tanító Præ-fectusának illendő betsületet szüült elmés feleleteivel.

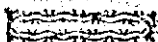
Kassa, 21. Febr. — Oly rendkívül való hajlan-dolágot és barátságot szerzett a' Természet Ura a' test és a' lélek között, hogy soha nem lehet az in-dulatoknak nágyobb egybe ütközését mint akkor kepzélni midőn a' meg hábordott elme az indulatok rabja lévén arra határozza magát, hogy azt a' kö-telet, mely a' lélket a' Testtel egybe kaptsolta el szag-gassa: a' honnan nem esméri az a' Természetet a' ki azt a' Pogányokban, ha nem ditséri-is, mint jó Ke-resztén-is, de avagy tsak menteni nem Szegyéni.

— Illy szánakozásra méltó embereknek Théátru-

ma vala e' közelebb múlt eztendőben Kassa Városna, 1780-ban egy Nyereg-gyártó, eleven képződése által olly-unalmassá tette maga előtt ezt a Világot, hogy ha a' Német Szabó szomszédjának könyörülő ollója nem lesz vala, egy instrang által szinte a' más Világra költözött volna. — — — 1788-ban a' Nagy uttzán a' Csapuri Háznál, egy Illju Katona Tiszt, egy sár fekete on golyobis által lett vitézi ropogással rekesztette bé ez előtte komor világi életének Scendjít. —

Egy Frantzia Nyelv Tanító, két Levelet hágy író asztalán, edgyiket Hites Társának, a' másikat Testvér Bátyjának. Ezzel ki megy a' Béla Hegyekre, és ottan életének fonalát, egy Frantziát illető hideg vérrel el-mettzette. — E' napokban pedig a' Klefztánfzky Ur Szakátsa Feleségével egybe háborodván, amaz vadászni mégyen, emez pedig az alatt, az Afzszonyi állatokban a' meg-boszszulásnak határ nélkül való gonosz kívánságától indítatva, a' kési faját hasába üti: de a' kés sokkal irgalmasabb volt, mintsem illyen jámbor Afzszonyt az ő nagyon szeretett Urától örökre fel-oldozzon: úgy hogy még halálos sebet sem ejtett, hanem már ő kemének egy kis Contumaciát kell egy-néhány Hetekig az ágyban tartani, hogy az alatt azt a' Pestises parázatjait gőzölje ki, és egy kis *Præcepta morum*-is szivjon-be, mellyel más maga bőrihez hasonló jámbor Afzszony Társait, indulatjain okosobban uralkodni, 's Férjeihez illendő tisztelettel viseltetni meg-tanítsa.

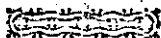
Még-is Béts. — Obrisslaidinant *Kavallár*. Ur' a' maga hiv Szolgatjéért eö Felsőgetöl Obesteri Ranggal ajándékoztaék meg. — A' F. Udvari Magyar Cancellarián Szolgált Tanátsos Neuhold Ur' egész fizetéssel nyugodalomra helyheztetett. — Ha igaz, az ugy Bétsnek nem kevés ditsösségére Szolgál: hogy oly Felsőges Vendégek tisztelik meg a' magok jelentétekkal, a' midön nem kevés érzékénységgel Szémléli a' Felsőges Nápolyi Királynak Országában valo kezületét, imhol már más Vendégnek kezületét szállást; ugyan is azt beszélik nállunk, hogy a' Spanyol Orzági Király, bizonyoson ide jövendö lenne, és egy kevés korig itten fogna mulatni. — Az Illyriai Cancellariának Eö Cancellariussa a' közelebb említett 4. Udvari Tanátsosokkal edjütt, még ezen Honapnak 2 dikán Ülést tartott. Püspök *Petrovits* Ur' az Udvari Tanátsosság mellett, a' Temesvári Püspök ségben, melynek elztedönként valo jövedelme 12000 for. szokott menni, kegyelmesen meg hagyatott: nem külömben *Gynerdl Major Papilla* Ur' eö Ngnák eö Felsőge kegyelmesen meg engedni méltoztatott, hogy ezen Tifztsége mellett, a' Generalist *Uniformistát* az azt illetö Ranggal edjütt meg tarthassa.

— A' Nápolyi Király ö Felsőge az el-múlt héten egy néhány fő Afzfzonságok, és fő Uri Rendek Társaságában *Nuszdorfban* ebédelni méltoztatott, és éppen ezen alkalmatossággal a' Faluban egy *Paraszt Lakadalom* lévén, az említett fő Rendek annak látására mentek, a' holott ezen *Parasztok*nak ártatlan együgyüségük olly kedvet talált a' Nápolyi Felsőge előtt, hogy a' Meny-Azfzonyt, maga Méltóságá-

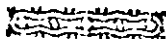
ságáról mint egy felejtkezve, leg-nyájafabb tántzára méltoztatta, kit - is az el-végezett *Menuet* után, az ő Felséges tántzoló Társa 50 aranyokkal meg-ajándékozott.

A' mi Felséges Urunk, azon Ts. K. szolgálatban helyheztetett Tisztéket, kik a' közelebb mult Auszriai Belgiumban történt zenebonának alkalmazásával meg-találtak valami részben károsodni, 3 hónapi *Gázsi*val méltoztatott meg-elégíteni. — A' Néápolisi Király merséklött nyájas maga viselétével a' Bétsi népnek alsobb és felsobb Rendeit annyira meg-nyerte, hogy alig emlékezik a' mostani emberi nyom egy Királyra, a' kinek ezen Város nagyobb kiyánsággal gazdálkodott volna, mint ezen Felségnek, a' honnan képzelhető miné-mű indulattal lehetett Béts Várofsa akkor, midön Felséges Vendégét ezen hón. 10-dikén reggeli 5 órakor a' maga Országában régen ohajtott Jobbágyaihoz vizsza menni szemlélte. Innen elsöbben tsak a' Bétsi *Neustadtban* fog ő Felsége menni, a' hol két napig fog mulatni, innen Hertzeg *Auersperget Kraini* Kastélyában meg-fogja látogatni, a' holott egy néhány Medvék ezen Felséges Vendég mulatóságának 's idő töltéseinek álkozati lésznek.

Füred 25. Febr. — „ T. N. Zala Vármegyének, ezen folyó esztendőben Febr. 22-dik napján Zala Egerszegi Mező Városban tartatott Köz-Gyűltekezetében fel-olvastatván, a' F. Helytartó Tanátsnak arról való jelentése, hogy most Uralkodó Fejedelmünk meg-koronáztatott s a' t. Következő napon, úgy-mint Febr. 23-dikán véghez ment a' *Téged*

ged Isten dicséretünk, buzgónn, pompásan, és vigan. *Sub Infula Pontificans* volt Mező Segedi *Szegedy* János Felső Örlí Præpost Ur, prédikállott pedig Hahóti Apátur *Rosti* Ur; a' halgatók voltak, sok mind a' két ágon lévő Fő és Nemesi Rendü Uraságok. A' N. Vármegye' Banderiumja az nap tette harmadik pompás szolgálatját. Minekutánna t. i. már a' Szent Zalog mellett való Ór-állást a' ditsekedésig el-végezte Budán; Posonyban pedig a' Fejedelem' meg-koronáztatása' Innepén, azt a' pompás tiszteletet, mellyet jó Királyunk' egész élete' 's Ország-lása' ideje alatt nem tehet ez egyszernél többé; meg-tette; harmadik szerentséjének ítélte, hogy N. Megyénk' kebelében-is, maga egyik vitéz Kapitányja, T. Gömördi *Gömörei* György Ur' vezérlése alatt, szokott ékes öltözetel, paripáfsan, Zászlólsan meg-jelenvén ez örvendő Innepen, maga közelebb való véreit-is és szüleit, ezt, az örökös Fejedelmünk' meg-koronáztatása' tisztetségére rendelt öröm Innep napot, díszesen meg-ülni segittse. Ehez kaptsolta magát több lovas Nemesség is — meg-jelentek e' tisztetség tételén a' N. Vármegyének Gyalog és Lovas Katonáji is: ezeket a' Ns. Vármegye' Had-rágyja, amazokat pedig *Porkolábja* vezetvén, és külön gyalog seregben az Egerszegi lakosok-is másfél százán. Sip, dob, trombita' harlogott, 's morszárak ropogtak egész nap a' Városon. Ellvére pedig, az Inneplő Népségnek színe M. Gr. *Althán* János Fő Ispány Ur' ő Nagysága' szállására seregelvén, nagyobbították örömét ez ember-szerető Méltóságnak: és ott musika szónál vigadoztak. Ne magyarázzátok balra, komor örvendők! hogy a' Magyar, minden öröm Innepet musikán és tántzon végez. Mert ha a' Régiék, még a' meg-hólt nagy embereknek-is emlékezetére, vig játékokat rendeltek, az elzöndönként elő forduló gyász Innepeken. Sokkal méltóbb jussa volt a' Magyaroknak, 's méltóbb Zala Vármegyének, hogy Fels. II-dik *Leopold* koronáztatása emlékezetére, Fő-Ispánnya szállásán tántzola, ki-világos ki-virradtig. — Füred 25-dik Febr.

Febr. Ezen folyó hónapnak elején, itt körül is, kivált a' közel lévő bakonyban olyan nagy hó volt, hogy sok helyeken csak úgy lehetett járni, ha útat metzettek kapákkal és ásókkal, fél, sőt egy ölöyi mélységre-is, 's egyszerstmind olyan kemény hideg lett, hogy három éjtzaka az egész Balaton ezen a' rélzen által fagyott, 's lehetett is rapta gyalog járni. De a' mint jött, olyan hirtelen el-futott mind a' jég, mind a' hó. — Most ismét olyan szelek fújnak, 's úgy ballag a' változó idő, hogy Mártzius' elejére bizonyosan havunk lesz; csak hogy már késő mind a' szénás Gazdáknak, mind a' Szánkázóknak, mert ezeknek fárt tsinál, amazoknak pedig közelget már az az idő, hogy a' fű ki-buvik, ha kalápatással verik-is vilzsa.

Az a' Magyar Posta, a' ki a' minap Bétsben, Jan. 12-dik napját Magyar Versékkel meg-pirongatta, hogy a' Királyi Vendégek számára, egy kts. szénát nem tsopogott; ezen Deák Versékkel idvözlette, az azután csak hamar szédlingözött Havat.

Tandem ergo niveâ descendis ab æthere formâ
 Conjugis in gremium Jupiter Alme! Tuæ.
 Hoc bene — da Cereri nimbos — plue dum vacat
 Aurum

Ad Danaën — petit nostra Vienna Nives.
 Plaudite Pierides! Hecatonque remittite vellrum
 Ex hoc, ad Calidi, Cardinis, axe, plagas.
 Tu quoque sub gelidis adverte Trionibus, *Urfa!*
Amphora ne niveum dissipet uda gelu.
 Pannonici exultent montes; qui de Iunribus Urbi
 Nuper vicinæ condoluere suæ.
 Jupiter hybernas revoca festive! choreas,
 Daque Urbi Iulus quos Tuus Hospes amat.
 Sicelides Musæ, Siculorum Carmina Regi
 Montibus e Scithixis post quoque festa canant.
 Aeternumque canent; canet altô murmure Dives
 Ister, et ad terras Oceanumque feret.
 Quantum sub Patriis exultant collibus Hunni,
 Cum sibi Siciliae demerueret Jovem.

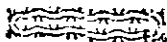
Flumina portabunt laudes, et nomina tradent
 Montibus, æthereis æqui paranda Diis.
 Carpathus excelso surget vicinus Olympo
 Ipseque de tanto nomine testis erit
 Et super hoc, gratæ mentis monumenta reponet
 Hungarus, inque Polos gaudia mittet Ovans.

Horváth.

Pofony 20-dik Febr. II-dik József' Emlékezetére.

A' Nagy Isten körül lévő fényességből,
 Le tekintvén Szüz Szent Afzlyonyunk az Égből.
 Az emlékezetes József' gyász Innepén;
 Lát egy gyászos Magyar Országunk' közepén.
 'S kérdi: hogy az ennyi Fársángolók között
 Hogy van? hogy ő éppen ma, gyászba öltözött.
 Így felel a' bátor Hazafi hirtelen:
 Ne ütközz meg Szent Szüz, ez fekete jelen.
 Innepet szentelek József' árnyékának,
 Mert ma esztendeje kora halálának. —
 Hogy hogy: kérdi a' Szüz, 's előtted lehet e'
 Olly jeles a' József' bús emlékezte.
 Kit Ti, ('s a' mint véleim nem csak Ti magatok)
 Tagjait rongáló Főnek tartottatok.
 En, felel a' Magyar én — és kezd' könyvezni
 Tartozom míg élek rólla emlékezni, —
 Nekem ugymond egyszer mélyen aludtomba?
 Mellém tapokodott József' alattomba'.
 Nagy és kemény szóval fel-sekent engemet,
 De réá csak alig vethetem szememet
 El-tünt, 's mig rémulve tsudáalom magamat
 Mellettem találám örző Angyalomat.
 Meg szállit az Angyal 's meg int, hogy fel-kelek.
 És mindjárt Józsefnek oszlopot emeljek;
 Hozzá fogok, 's félig már fel-épitettem,
 Midön fok Hazafi Társaim mellettem
 Nagy kiáltásokkal; öszve tódulának,
 'S hogy oszlopját fellyebb rakjam el-tiltának,
 Most hát, felel a' Szüz, építsd fel egészen,
 Talám már akadály 's tilalom nem lézen.

Nem,

Nem, ugy-mond a' Magyar, mert már meg-értettem,
 Hogy *fundamentom*át nem jó helye tettem:
 Egy ilzonyú mélység volt ásva alatta,
 Mint őrző Angyalom már meg-sugárlotta.
 Még pedig félclem, gyanúság, kétségbe-
 Lés és villongás laktak a' mélységbe'. —
 De emelek most mást emlékezetére
 Melynek minden Magyar kész építésére;
 Ennek a' talp köve lesz a' bizodalom,
 Közép forrasztási az *édes hatalom*.
 Tetején' az *okos szabadság'* czimere.
 Sándor Leopold, lesz építő mestere. Horváth.

Tudósítás.

Nemes Bihar Vármegyében helyhezített *Dioszegi* Uradalomnak Ménese ugyan azon Ns. Vármegyében az Erdély orizági Posta út mentiben, Debrententől csak egy Posta Státzionyi távolságra lévő *Hofszúpály* nevezetű helységben, háromszori Terminusokon, ugy mint ezen folyó 1791-dik esztendőben következő Aprilisnek 1-ső, Aprilisnek 15-dik és Májusnak 1-ső napjain a' többet ígérőknek Kolyavetye által el-fog adattatni; nevezetesen pedig lesznek el-adók: — 7 külömb szőrű és idejű Mélovak, vagy is hágó Csödörök. — 36 — 7. 6. 5. 4. és 3 esztendős Csödörök. — 18 — 2 és 1 esztendős Csödör Csikók. — 4 Tanító, és Páfitó alá való nyerges lovak. — 96 — két esztendőken felöll lévő Kantzák, mellyek közzül 20 halászak vagynak. — 17 — 2 és 1 esztendős Kantza Csikók. — A' kinek tehát ezeknek meg vételére tölja és kedve vagyon, a' fent nevezett napokon és helyen megjelenni ne terheltecsék, addig is azon lovaknak tulajdonsági felöll tettzése szerint értékezhetik.